

ВПЛИВ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ НА ТУРИСТИЧНУ ІНДУСТРІЮ

Туристична індустрія – одна з найбільших індустрій у глобальній економіці, що має стимулюючий вплив у довгостроковій перспективі. До того ж вона також має значний соціальний та культурний ефект забезпечення інформативної складової. Ці чинники роблять туризм одним із значущих компонентів глобалізації. Туризм серед інших галузей невиробничій сфери економіки більшою мірою підпадає під вплив зовнішніх чинників. Природні катастрофи, повені, урагани, цунамі, пожежі чи виверження вулканів інколи мають більш згубний вплив на імідж країни, ніж на саму інфраструктуру. Громадські заворушення, аварії, кримінальна ситуація та хвороби можуть вразити імідж найпривабливішої та найсильнішої в туристичному плані країни. Останні декілька років були насичені різними подіями, які негативно вплинули на розвиток туристичної індустрії. Це стосується терористичних актів, підвищення цін на паливо-мастильні матеріали та зменшення витрат на туризм у зв'язку з поточним економічним становищем. Незважаючи на це, туристичний сектор спромігся уникнути критичної точки світової економічної кризи та залишається одним із секторів, що забезпечують значний потенціал економічного росту та міжнародного розвитку. Фінансова криза, економічна рецесія, жорстка кредитна політика, наростання боргових зобов'язань та підвищення безробіття змінили туристичний попит, особливо це стосується ділового туризму. З огляду на цей фактор, велику увагу необхідно приділити стабілізації та розвитку індустрії туризму. Для запобігання та пом'якшення негативних неочікуваних проявів природних явищ чи економічних тенденцій необхідно мати стратегію управління туристичним сектором у часи кризи для мінімізації негативного впливу кризи та підтримки туристичної безпеки. Не має значення, яким чинником викликана криза, методики її ефективного запобігання та подолання мають загальний характер та є досить простими. Економічний вплив туризму на національну економіку залежить від кількості туристів та витрат, які вони здійснюють. На показники туристичних надходжень впливає вартість туру та ціновий рівень у країні. Велику вагу у визначенні та перерозподілі міжнародного та внутрішнього туристичного потоків відіграє стан економіки, виражений через ВВП, поточний курс валют, рівень інвестицій у туристичну інфраструктуру та в інфраструктури

суміжних галузей, наприклад, транспортну. На об'єм туристичного потоку, в свою чергу, впливають: нематеріальна сфера, культурна пропозиція, туристична активність, доступність відвідування та загальна якість середовища, імідж та привабливість країни. В Україні, за статистичними даними, у лютому 2014 року об'єми бронювання авіаквитків впали майже на 25% порівняно з аналогічним періодом 2013 р. Спад у загальній системі дистрибуції сегмента, за останні 6 місяців, сягнув майже 40%.

Невід'ємною частиною туристичної індустрії є готельний бізнес. Що стосується цього виду бізнесу, то основний спад прийшовся на категорію готелів преміум класу. Переважно це було спричинено спадом світової економіки, що спровокувало зниження бізнес-активності та значне скорочення бюджетів на бізнес-поїздки та відпочинок. Техніка ефективного управління туристичним сектором під час кризи та заходи щодо її подолання мають базуватися на використанні основних складових: на перманентній інформаційній комунікації, урядовій підтримці, еколого - економічній безпеці, адекватних маркетингових технологіях та інноваційних підходах. Сталий розвиток туризму може стати способом, за допомогою якого можна впроваджувати інноваційні ідеї та створювати конкурентні переваги та перетворення старих концепцій у нові моделі діяльності та управління. Взаємодія на всіх рівнях може перетворити туризм з окремого напрямку на масовий феномен та забезпечити високі економічні результати, таким чином створюючи конкурентну перевагу для тих країн, чії стратегії заохочують таку співпрацю. Для цього потрібно врахувати три основні чинники: перший чинник вимагає створення соціальних стандартів сталого туристичного розвитку; другий чинник передбачає створення нової споживчої потреби в сталому розвитку; третій чинник відноситься до конструктивного діалогу приватного та державного секторів: створення державно-приватного партнерства в розрізі розвитку нових стандартів та маркувань у туризмі

Сучасна економічна криза висвітлила термінові потреби індустрії туризму та вимагає переробку стратегій відповідно до умов сьогодення, переосмислення та оцінки цінностей, звернення до інноваційних напрямків співпраці. Тільки об'єднанні зусилля гарантують ефективне та стале використання цінних ресурсів нашої планети. Успіх таких дій полягає не тільки в тому, що країна матиме змогу отримати прибутки від туризму в довгостроковій перспективі, а і в тому, що в короткостроковій перспективі це допоможе краще підготувати країну для подолання сучасного економічного спаду.